

To Cite This Article: Kalay, T. (2024). The Effect of Student Quotas on Design Education in Interior Architecture Departments. *Journal of Interior Design and Academy*, 4(1), 1-12.

DOI: 10.53463/inda.20240248

Submitted: 07/12/2023

Revised: 10/01/2024

Accepted: 13/03/2024

THE EFFECT OF STUDENT QUOTAS ON DESIGN EDUCATION IN INTERIOR ARCHITECTURE DEPARTMENTS

İç Mimarlık Bölümlerinde Öğrenci Kontenjanlarının Tasarım Eğitimi Üzerindeki Etkisi

Turgut KALAY¹

Öz

İç mimarlık eğitimi, tasarım ve yaratıcılık gibi kavramları içinde barındırarak temel sanat, proje, mobilya tasarımı, yapı bilgisi vb. eğitim içeriklerini kapsamaktadır. Dolayısıyla, teorik ve uygulama çalışmalarının birlikte yürütüldüğü kompleks bir eğitim modeli olma özelliği taşıyan iç mimarlık bölümleri, üniversitelerde en çok tercih edilenler arasındadır. İç mimarlık eğitiminin kapsamı/sınırlılıkları hakkında bilgi edinmeden ve yetenek ölçütlerini dikkate almadan yapılan bu tercihler, bölümlerdeki öğrenci popülasyonunun fazlasıyla artmasına sebep olmuştur. Bu çalışmada iç mimarlık bölümlerinde oluşan kontenjan fazlalığının eğitim kalitesine etkisinin bir analizinin yapılması hedeflenmiştir. Çalışmada öncelikle iç mimarlık eğitimi kapsamında literatüre dayalı bilgilendirmeler yapılmıştır. Ülkemizde 2019 yılı YKS Kılavuzu'na göre iç mimarlık eğitimi veren yükseköğretim kurumları ve öğrenci kontenjanları listelenmiştir. Bu liste çerçevesinde iç mimarlık bölümlerine ait üniversitelerin bünyesinde eğitim veren öğretim elemanı sayısı ile öğrenci kontenjanları arasında oranlama yapılmıştır. İç mimarlık eğitiminde öğrenci kontenjanlarına paralel olarak mevcut altyapının gerek teknik gerekse donanım bakımından geliştirilmesi ve akademik kadro sayısının artırılması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İç mimarlık, iç mimarlık eğitimi, tasarım eğitimi, öğrenci kontenjanı, eğitim kalitesi

Abstract

Interior architecture education is a comprehensive field that encompasses design, creativity, and various educational subjects such as art, project management, furniture design, and building knowledge. Due to its multidimensional nature, it has become one of the most popular departments in universities. However, the lack of awareness about the scope and limitations of interior architecture education, coupled with students not meeting the required qualifications, has resulted in a significant increase in the student population in these departments. In this study, the impact of this excessive enrollment on the quality of education in interior architecture departments is analyzed. By examining the literature on interior architecture education, it was found that the existing infrastructure, both in terms of technical resources and faculty members, needs to be improved to accommodate the growing student population. The study suggests that a balance should be established between student quotas and the resources available to ensure a high-quality education in interior architecture.

Keywords: Interior architecture, interior architecture education, design education, student quota, education quality

¹ **Correspondence to:** Res. Asst. Dr., Kütahya Dumlupınar University, Kütahya, turgut.kalay@dpu.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-8532-1203

1. GİRİŞ

Bir meslek alanı olarak “İç mimarlık”ın ilk defa ortaya çıkışı 19. YY.’ın sonlarını bulmaktadır. İç mimarlık uzmanlık kavramının meslek ve eğitim alanına dahil olarak gelişmesine paralel bir şekilde 20. YY’ın ikinci çeyreğinden sonra olgunlaşmıştır. Bir meslek alanı olarak iç mimarlık, pek çok mesleki disiplinin eğitim perspektifi açısından farklı olduğu çok disiplinli bir alandır. İç mimarlık eğitim modeli içinde yer alan teorik ve pratik çalışmaların birbirlerini destekler nitelikte oluşu ve bu çalışmaların tasarım kurgusuyla bütünleşmesi iç mimarlık eğitiminin birebir eğitim anlayışı kapsamında gerçekleşmesine sebep olmuştur. Birebir eğitim modeline sahip iç mimarlık bölümleri ülkemizdeki yükseköğretim kurumlarında tercih edilenler arasında olmasının yanı sıra öğrenci kontenjanlarının fazla oluşu eğitim kalitesini de etkilemiştir. Bu doğrultuda yapılan bu çalışma, öğrenci kontenjanı fazlalığının iç mimarlık bölümlerinin eğitim kalitesine etkisinin irdelenmesi ve oluşan sorunlara çözüm önerileri getirilmesi açısından önem taşımaktadır. Öğrenci kontenjan fazlalığının öğretim elemanı-öğrenci iletişimi açısından iç mimarlık bölümlerine etkisi ve iç mimarlık eğitiminin mesleki niteliği gözetilerek verilmesi bu çalışmanın konusunu oluşturmaktadır. Başta proje dersi olmak üzere pek çok uygulamalı dersin özelinde yapılan tashihlerin öğrenci kontenjan fazlalığı sebebiyle, kısıtlı süre zarfında anlatımı ve bunun sonucunda oluşan verimsiz süreç, konu seçimine etki eden faktörler arasındadır. Bu faktörlerin yanı sıra iç mimarlık bölümlerine ait eğitim mekânlarının (atölyeler, stüdyolar, derslikler vb.) fiziksel anlamda yetersiz kalması öğrenci kontenjan fazlalığının sonucu olarak bir problem oluşturmaktadır.

Hem birey hem de toplum için mekân gereksinimi, iç mimari tasarımın oluşturulmasını gerektiren nedenler arasında yer almaktadır. Bu gereklilik, nesnelere barındırmak veya yaşamsal faaliyetleri gerçekleştirmek için fiziksel hacim ihtiyacını, hayatta kalmayı sağlamak için güvenlik ihtiyacını ve yaşam kalitesini artırmak için konfor ve estetik ihtiyacını kapsamaktadır. Bir tasarım disiplini olarak iç mimarlık, mekânları buna göre tasarlayarak ve düzenleyerek bu ihtiyaçlara cevap vermektedir (Demirarslan ve Demirarslan, 2017, s. 114).

Bu problemlere bağlı olarak;

- Birebir eğitim modeline sahip iç mimarlık eğitiminde öğretim elemanına düşen ideal öğrenci sayısı kaç olmalıdır? Çalışmanın araştırma sorusunu oluştururken;
- Yükseköğretim kurumlarındaki iç mimarlık bölümlerinde bulunan eğitim mekânlarının kapasitesi öğrenci kontenjan fazlalığına ne kadar cevap verebilmektedir? Sorusu, alt problem olarak belirlenmiştir.

Yukarıda belirtilen araştırma problemleri çerçevesinde, “iç mimarlık meslek öğretene, teorik ve uygulamalı çalışmalarının birlikte yürütüldüğü bir eğitim modeline sahip olduğu için, öğrenci kontenjanları ile öğretim elemanı arasında rakamsal uyumsuzluk eğitim kalitesini etkilemektedir.” hipotezi geliştirilmiştir.

İç mimarlık eğitiminin tarihsel gelişimini inceleyen bu kapsamlı çalışma iki yönlü sonuç elde etmeyi hedeflemektedir. Birincisi, öğrenci kontenjanlarının iç mimarlık alanındaki eğitimi üzerindeki etkisini incelemek, ikincisi ise bu alanda en uygun öğretim elemanı-öğrenci oranını tespit etmektir. Bu çerçevede, özellikle eğitim sürecinde önemli bir rol oynayan uygulama dersleri bağlamında, geleneksel usta-çırak ilişkisinden ilham alan öğrenci- öğretim elemanı iletişiminin yeterliliği incelenmektedir. Bu araştırma sayesinde, iletişim dinamiklerindeki yeterliliğin ya da yetersizliğin iç mimarlık eğitiminin kalitesini nasıl etkilediğinin daha iyi anlaşılması hedeflenmektedir. Çalışma öncelikle, iç mimarlık eğitiminin çok yönlü tarihine değinmekte, öğrenci kontenjanı gibi önemli bir faktörü ve bunun eğitim kalitesi üzerindeki etkilerini incelerken aynı zamanda iç mimarlık eğitiminin temelini de irdelemektedir. Böylece öğrenci kontenjanları ile iç mimarlık programları çerçevesinde öğretim elemanı-öğrenci arasındaki etkileşimin incelenmesi yoluyla eğitimde bilgi aktarımı ve beceri edinimi süreçleri çözülmeye çalışılmaktadır. Bu sayede iç mimarlık eğitimi kapsamında öğrenci kontenjanı faktörünün eğitim kalitesi üzerindeki etkisi görülebilecektir. Bu bağlamda eğitimin bir parçası olan uygulama derslerinin yürütülmesinde öğretim elemanı-öğrenci iletişiminin usta-çırak ilişkisine dayanan temelleri araştırılmıştır.

2. KAPSAM VE YÖNTEM

Bu araştırma kapsamında ilk olarak iç mimarlık eğitimi literatürdeki bilgilerle açıklanmıştır. Beraberinde Türkiye’deki iç mimarlık eğitiminin incelenmesi için nitel metotlardan; doküman analizi yöntem olarak tercih edilmiştir. Doküman analizi “Hem basılı hem de elektronik (bilgisayar tabanlı ve internet üzerinden iletilen) belgelerin incelenmesi ya da değerlendirilmesine yönelik sistematik bir süreç” olarak tanımlanan bir yöntemdir (Bowen, 2009, s. 27). Bu yöntemle, Türkiye’deki iç mimarlık bölümlerindeki öğrenci kontenjanlarına ve bu bölümlerin öğretim elemanı sayılarının verilerine erişilmiştir.

3. İÇ MİMARLIK EĞİTİMİ

Günümüzde ‘iç mimarlık’ terim ve kavram olarak çeşitli kaynak ve eserlerde, farklı biçimlerde tanımlanmaktadır. Ansiklopedik Mimarlık Sözlüğünde iç mimarlık, “Bir binanın iç bitirme, donatım ve mobilya işlerini tasarlayıp gerçekleştirme meslek ve sanatı.” olarak tanımlanmaktadır. (Hasol, 2002, s. 218). Ancak bu tanım o günün şartlarında yapılmış olduğu düşünülürse, gün

geçtikçe daha geniş bir içeriğe sahip olmaya başlayan iç mimarlık mesleği kavramsal anlamda da zenginliğe ulaşmıştır. İç Mimarlık Kavram ve Terimleri Sözlüğü'nde iç mimarlık kavramı, iç mekanların bir proje doğrultusunda tasarlanarak düzeyli ve işlevsel hâle getirilmesi, insanlar ile mekân ve mobilyalar arasında ilişki kurulması ve bu projeleri gerçekleştirebilecek olan iç mimarın uğraş alanı olarak tanımlanabilen bir terim olarak alan yazında yerini almıştır. Buna ek olarak, iç mekânların yapısal olarak düzenlenmesi ve örgütlenmesi eylemi şeklinde nitelenmektedir (Gör, 1997, s. 88-89). Tasarlanan her yeni iç mekânın özdeksel ve tinsel değerlerle bir bütün olarak düşünüldüğünü vurgulayan Kaptan'a (2013, s. 50) göre ise iç mimarlık, kullanıcı-işlev-mekân ilişkisinin belirli bir düşünce (concept) çerçevesinde içmimar tarafından kurgulandığı, uygulamaya dayalı bir tasarım alanı olarak tanımlanmaktadır. Bu tanımlamaya paralel olarak İçmimarlık ve Ülkemizdeki Yeri isimli kitapta içmimarlık, insanların ihtiyaçlarını karşılamak için belirlenen mekânları sembolik, estetik, pratik ve işlev bakımından ele alan, insanların zihinsel özellikleri ve fiziksel eylemlerine uygun bir biçimde iç mekânları tasarlayan bir meslek olarak tanımlanan yaklaşımla ayrıntılı olarak ve net bir şekilde ifade edilmiştir (Kaçar, 1998, s. 56).

Piotrowski'ye (2001, s. 26) göre iç mimarlık eğitiminin özü ev ekonomisi, güzel sanatlar ve mimarlığa dayanmaktadır. İç mimarlık eğitim programları da bu üç alanın izlerini taşıyan çok disiplinli programlar olarak tanımlanmaktadır. İç mekân tasarımının kökeni eski tarihlere dayansa da o dönemki ismiyle iç dekorasyon eğitiminin başlangıcının 20. yüzyılda başladığı bilinmektedir. Aynı zamanda ilk iç dekorasyon kursu veren okulun 1904 yılında Frank Alvah Parsons tarafından New York Uygulamalı ve Güzel Sanatlar Okulu (New York School of Applied and Fine Arts) günümüzde Parsons Tasarım Okulu (Parsons School of Design) adıyla kurulduğu bilinmektedir (Özsavaş ve Kaptan 2018, s. 440). Benzer kurs düzeyinde eğitim veren kurumlar 20. YY.'ın ikinci çeyreğine kadar iç dekorasyon ismiyle eğitim vermeye devam etmiştir. II. Dünya savaşından sonra ise mesleki eğitime ağırlık verilirken, sanat ve tasarım alanı üzerine akademiler ön plana çıkmaya başlamıştır. Özellikle Avrupa'da bir kurs olarak eğitim veren bu akademiler, iki önemli akımın etkisiyle eğitim sürecinin şekillenmesine katkı sağlamıştır. Bu akımlardan ilki, Fransa kökenli olan 'Ecole des Beaux-Art' etkisi altında içmimarlık mesleğinin bir sanat alanı olarak görülmeye başladığı akımdır (Nutter, 2001, s. 26). İkinci önemli akım ise Ecole des Beaux-Art'dan farklı olarak, form, teknik ve uygulamaya dayalı bir yaklaşıma sahip olan 'Bauhaus' akımıdır. Günümüz sanat ve tasarım eğitimi temellerini oluşturan bu iki akım pek çok akademik eğitim programını yeniden yapılandırmıştır. Bu iki sanat ve tasarım anlayışı Türkiye'deki iç mimarlık eğitimi kapsamındaki düzenlemelerde de etkini göstermiştir.

Türkiye’de iç mimarlık eğitimi ilk olarak 1925 yılında, Osman Hamdi Bey’in müdürlüğünü yürüttüğü, Mekteb-i Sanayi-i Nefise-i Şahane (Devlet Güzel Sanatlar Akademisi), bugünkü adıyla Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Dâhili Tezyinat Atölyesi’nde başlamıştır (Fitoz, 2015, s. 4123). Akademi, Paris’te kurulan Güzel Sanatlar Okulu (Ecole des Beaux Arts) programından etkilenmiştir. Özellikle dört yıllık mesleki eğitim veren atölyelerde iç mekân eğitimi ilk kez resmi olarak verilmeye başlanmıştır. Buna ek olarak 1957’de eğitim vermeye başlayan Tatbiki Güzel Sanatları Yüksekokulu yani bugünkü adıyla Marmara Üniversitesi’nde Mobilya ve İç mimarlık Bölümü kurulmuştur. Bu okul ise Bauhaus ekolüne bağlı eğitim anlayışını benimsemiştir (Özsavaş ve Kaptan 2018, s. 441).

4. TÜRKİYE’DEKİ İÇ MİMARLIK EĞİTİMİNİN ANALİZİ

1982 yılında Yükseköğretim Kurumu’nun kurulması ile sanat ve tasarım kapsamında kurulmuş pek çok akademi ve meslek okulunun üniversite olarak eğitim vermeye başlamasına sebep olmuştur. Bu doğrultuda ülkemizde iç mimarlık ile iç mimarlık ve çevre tasarımı eğitimi veren yükseköğretim kurumları öğrenci kontenjanlarıyla birlikte 2019 Yükseköğretim Kurumları Sınavı (YKS) Kılavuzu’na göre aşağıda listelenmiştir (Tablo 1). Tabloda 63 üniversite alfabetik olarak sıralanmış; her üniversite için hem Türkçe hem de İngilizce programların kontenjan sayılarının yanı sıra Profesör, Doçent, Dr. Öğretim Üyesi, Öğretim Görevlisi ve Araştırma Görevlisi olmak üzere öğretim elemanı sayıları da gösterilmiştir.

Tablo 1.

2019 YKS Kılavuzuna Göre Türkiye'deki İç Mimarlık ve İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Lisans Programlarının Kontenjan ve Öğretim Elemanı Sayıları

Üniversite	Profesör	Doçent	Dr. Ö. Ü.	Öğr. Gör.	Araş. Gör.	Toplam	Öğrenci Kont.	Oran
1 Afyon Kocatepe Üniversitesi	0	1	2	1	3	7	124	17,71
2 Akdeniz Üniversitesi	1	0	2	3	2	8	72	9,00
3 Altınbaş Üniversitesi	0	0	3	1	1	5	50	10,00
4 Altınbaş Üniversitesi (İngilizce)	0	0	3	0	2	5	30	6,00
5 Antalya Bilim Üniversitesi (İngilizce)	0	0	5	1	2	8	70	8,75
6 Atılım Üniversitesi	0	0	6	2	5	13	60	4,62
7 Avrasya Üniversitesi	0	0	3	0	2	5	40	8,00
8 Bahçeşehir Üniversitesi (İngilizce)	0	5	8	1	2	16	94	5,88
9 Başkent Üniversitesi	2	0	4	4	4	14	60	4,29
10 Beykent Üniversitesi	0	1	3	0	2	6	100	16,67
11 Beykent Üniversitesi (İngilizce)	0	1	3	2	2	8	70	8,75
12 Beykoz Üniversitesi	0	0	2	0	1	3	70	23,33

13	Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi	0	0	3	0	1	4	41	10,25
14	Biruni Üniversitesi	1	0	3	0	1	5	40	8,00
15	Çankaya Üniversitesi	2	1	6	6	4	19	60	3,16
16	Çukurova Üniversitesi	0	0	3	0	4	7	62	8,86
17	Doğuş Üniversitesi	1	0	3	1	2	7	50	7,14
18	Eskişehir Teknik Üniversitesi	2	0	4	2	6	14	72	5,14
19	Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi	3	2	1	1	4	11	40	3,64
20	Fenerbahçe Üniversitesi	1	0	3	0	1	5	60	12,00
21	Hacettepe Üniversitesi	4	3	5	0	5	17	82	4,82
22	Haliç Üniversitesi	1	0	4	2	5	12	70	5,83
23	Hasan Kalyoncu Üniversitesi	1	1	2	2	4	10	70	7,00
24	Işık Üniversitesi	0	1	2	1	2	6	50	8,33
25	Işık Üniversitesi	0	0	3	0	2	5	40	8,00
26	İhsan Doğramacı Bilkent Üniversitesi	2	1	5	10	0	18	160	8,89
27	İstanbul Arel Üniversitesi	1	0	3	3	2	9	40	4,44
28	İstanbul Aydın Üniversitesi	2	1	1	0	3	7	80	11,43
29	İstanbul Ayvansaray Üniversitesi	1	0	2	0	1	4	45	11,25
30	İstanbul Bilgi Üniversitesi (İngilizce)	0	2	2	0	4	8	29	3,63
31	İstanbul Esenyurt Üniversitesi	0	0	3	0	1	4	60	15,00
32	İstanbul Gedik Üniversitesi	2	0	2	2	2	8	70	8,75
33	İstanbul Gelişim Üniversitesi	0	0	3	0	1	4	40	22,50
34	İstanbul Gelişim Üniversitesi	1	0	2	0	1	4	90	10,00
35	İstanbul Kültür Üniversitesi	2	0	7	2	6	17	105	6,18
36	İstanbul Medipol Üniversitesi	1	0	7	0	4	12	180	15,00
37	İstanbul Okan Üniversitesi	1	1	2	0	3	7	50	7,14
38	İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi	2	0	4	0	4	10	50	5,00
39	İstanbul Şehir Üniversitesi	0	0	3	0	2	5	60	12,00
40	İstanbul Teknik Üniversitesi	0	3	2	3	7	15	62	4,13
41	İstanbul Ticaret Üniversitesi	1	1	1	3	2	8	70	8,75
42	İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi	1	1	2	1	2	7	60	8,57
43	İstinye Üniversitesi	1	0	1	1	1	4	70	17,50
44	İzmir Ekonomi Üniversitesi	1	1	4	4	2	12	70	5,83
45	Kadir Has Üniversitesi	1	1	1	2	1	6	70	11,67
46	Karadeniz Teknik Üniversitesi	1	4	5	2	2	14	72	5,14
47	Kırıkkale Üniversitesi	1	0	3	0	4	8	62	7,75
48	Kocaeli Üniversitesi	0	2	1	2	5	10	72	7,20
49	Konya Gıda ve Tarım Üniversitesi	2	0	1	0	1	4	15	3,75
50	KTO Karatay Üniversitesi	1	0	3	1	2	7	50	7,14
51	Kütahya Dumlupınar Üniversitesi	0	0	4	1	1	6	124	20,67

52	Maltepe Üniversitesi	2	0	5	1	7	15	50	3,33
53	Marmara Üniversitesi	2	2	4	0	2	10	62	6,20
54	MEF Üniversitesi	0	0	4	0	3	7	33	4,71
55	Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi	2	5	12	0	3	22	62	2,82
56	Necmettin Erbakan Üniversitesi	1	0	3	0	1	5	41	8,20
57	Niğantaşı Üniversitesi	3	0	4	1	3	11	98	8,91
58	Niğantaşı Üniversitesi	0	0	3	0	1	4	0	***
59	Nuh Naci Yazgan Üniversitesi	1	0	4	0	2	7	55	7,86
60	On dokuz Mayıs Üniversitesi	0	0	3	1	6	10	0	***
61	Özyeğin Üniversitesi	0	0	5	0	1	6	37	6,17
62	Selçuk Üniversitesi	0	2	1	1	4	8	104	13,00
63	TED Üniversitesi	1	0	4	0	2	7	50	7,14
64	TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi	0	0	3	1	2	6	50	8,33
65	Toros Üniversitesi	0	1	2	1	3	7	30	4,29
66	Yalova Üniversitesi	1	1	1	0	0	3	41	13,67
67	Yaşar Üniversitesi	0	2	5	4	10	21	60	2,86
68	Yeditepe Üniversitesi	2	0	3	2	1	8	93	11,63

6. SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Araştırma sonucunda elde edilen verilere göre Türkiye'deki iç mimarlık ve iç mimarlık ve çevre tasarımı Türkçe lisans programları için toplam kontenjan 4.006, İngilizce lisans programları için toplam kontenjan ise 293'tür. Türkçe programlara en çok kontenjan ayıran üniversitenin 180 kontenjan ile İstanbul Medipol Üniversitesi; İngilizce programlara en çok kontenjan ayıran üniversitenin ise 94 kontenjanla Bahçeşehir Üniversitesi olduğu görülmüştür. Ancak bu verilerle çelişen öğretim elemanı sayılarına göre en fazla öğretim üyesine sahip üniversitenin 22 öğretim üyesi ile Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi; en az öğretim üyesine sahip üniversitenin ise toplam 3 öğretim elemanı ile Beykoz Üniversitesi ve Yalova Üniversitesi olduğu görülmüştür. Öğrenci kontenjanlarının sayısı kontenjan açmayan üniversiteler dışarıda tutulduğunda 15'ten 180'e kadar geniş bir aralıkta değişmektedir. Öğretim elemanı sayısı da 3 ile 22 arasında değişmektedir. Öğrenci kontenjanı sayısı ile öğretim elemanı sayısı arasında genel olarak pozitif bir korelasyon bulunduğu görülmektedir. Öğrencilerin sayısının öğretim elemanı sayısına oranı, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nin sahip olduğu 2,82 ile İstanbul Gelişim Üniversitesi'nin sahip olduğu 22,50 arasında değişmektedir. Bu da bazı programlarda öğrenci/öğretim elemanı oranının diğerlerine kıyasla çok daha büyük olduğunu göstermiştir. Verilere göre devlet üniversiteleri genellikle vakıf üniversitelere göre daha düşük öğrenci kontenjanlarına ve daha yüksek öğrenci/öğretim elemanı oranına sahiptir. Çalışmada kontenjana bağlı olarak öğrenci sayılarında

gözlemlenen düzensiz artışın yüksek kalitede eğitim verilmesinde zorluklara yol açan önemli bir faktör olarak tanımlanması nedeniyle, iç mimarlık bölümlerinin gerekli kaynakları sağlayabilmesi, etkili öğretim üyesi-öğrenci iletişimini sürdürülebilmesi ve nihayetinde bu alandaki öğrenciler için genel eğitim deneyiminin iyileştirilmesi için öğretim elemanı sayısının artırılarak öğrenci/öğretim elemanı oranının büyümesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Teşekkür ve Bilgi Notu

Makalede, ulusal ve uluslararası araştırma ve yayın etiğine uyulmuştur. Çalışmada Etik Kurul izni gerekmemiştir.

Çıkar Çatışması Beyanı

Çıkar çatışması bulunmamaktadır.

Araştırmacıların Katkı Oranı Beyan Özeti

Makale tek yazarlıdır.

KAYNAKÇA

- Bowen, G. A. (2009). Document analysis as a qualitative research method. *Qualitative Research Journal*, 9(2), 27-40. <https://doi.org/10.3316/QRJ0902027>
- Demirarslan, D. ve Demirarslan, K. O. (2017). Çevre koruma bilinci bağlamında iç mekânın tasarımında disiplinler arası bir yaklaşım: iç mimarlık ve çevre mühendisliği ilişkisi. *Doğal Afetler ve Çevre Dergisi*, 3(2), 112-128. <https://doi.org/10.21324/dacd.303252>
- Fitoz, İ. (2015). Interior design education programs during historical periods. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 174, 4122-4129. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2015.01.1248>
- Gör, I. (1997). *İç mimarlık kavram ve terimleri sözlüğü*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi İç Mimarlık Yayınları.
- Hasol, D. (2002). *Ansiklopedik mimarlık sözlüğü*. (8. Baskı). İstanbul: Yapı Endüstri Merkezi Yayınları.
- Kaçar, H. T. (1998). İçmimarlık ve ülkemizdeki yeri. *Anadolu Sanat Dergisi*, 8, 55-63. Erişim adresi: <https://earsiv.anadolu.edu.tr/xmlui/bitstream/handle/11421/953/130303.pdf?sequence=1>
- Kaptan, B. B. (2013). *Kültür ve içmimarlık*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Nutter, K. A. (2001). *Tracing the paths of interior design education*. (Yüksek Lisans Tezi, University of Cincinnati, USA) Erişim adresi: <https://www.proquest.com/openview/3bd2956fc25989225071dbb5348d73ef/1?pq-origsite=gscholar&cbl=18750&diss=y>
- ÖSYM (2019). *Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi, 2018-YKS Yükseköğretim Programları ve Kontenjanları Kılavuzu*. Erişim adresi: <https://www.osym.gov.tr/TR,16858/2019-yuksekogretim-programlari-ve-kontenjanlari-kilavuzu.html>

Özsavaş, N. ve Kaptan, B. B. (2018). İçmimarlık mesleği ve eğitim tarihi. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 80, 436-444. <http://dx.doi.org/10.16992/ASOS.14241>

Piotrowski, C. M. (2001). *Professional practice for interior designers*. USA: John Wiley & Sons, Inc.

SUMMARY

Interior architecture first emerged as a profession in the late 19th century. With the influence of the Industrial Revolution, interior architecture matured after the second quarter of the 20th century in parallel with the inclusion of the concept of specialization in the field of profession and education and its development in this direction. As a professional field, interior architecture is a multidisciplinary field where many professional disciplines differ in terms of educational perspective. The fact that the theoretical and practical studies within the interior architecture education model support each other and integrating these studies with the design fiction has led to the realization of interior architecture education within the scope of one-to-one education understanding. In this direction, this study is important in examining the effect of excess student quota on the quality of education of interior architecture departments and proposing solutions to the problems. The effect of excess student quota on interior architecture departments in terms of instructor-student communication and the provision of interior architecture education by considering the professional quality of interior architecture education constitute the subject of this study. Among the factors affecting the subject selection is the limited time for the revisions made in many applied courses, especially the project course, due to the excess of student quota and inefficient process. In addition to these factors, the physical inadequacy of the educational spaces (workshops, studios, classrooms, etc.) of interior architecture departments creates a problem as a result of the excess of student quota.

The need for space for both the individual and society is among the reasons that require the creation of interior architectural design. This necessity includes the need for physical volume to house objects or perform vital activities, the need for security to ensure survival, and the need for comfort and aesthetics to improve the quality of life. Interior architecture as a design discipline responds to these needs by designing and organizing spaces accordingly (Demirarslan & Demirarslan, 2017, p.114).

As for these problems,

- What should be the ideal number of students per instructor in interior architecture education with a one-to-one education model? While forming the research question of the study;

- To what extent can the capacity of the educational spaces in the interior architecture departments in higher education institutions respond to the excess of student quota? The question was determined as a sub-problem.

Within the framework of the above-mentioned research problems, the hypothesis "since interior architecture has an education model in which theoretical and practical studies are carried out together, the numerical incompatibility between student quotas and teaching staff affects the quality of education." was developed.

This comprehensive study, which examines the historical development of interior architecture education, aims to achieve a twofold result. The first is to examine the impact of student quotas on interior architecture education, and the second is to determine the most appropriate student-faculty ratio in this field. In this framework, the adequacy of student-lecturer communication, inspired by the traditional master-apprentice relationship, is examined, especially in the context of practical courses that play an important role in the education process. This research aims to better understand how the adequacy or inadequacy of communication dynamics affects the quality of interior architecture education.

The study firstly touches upon the multifaceted history of interior architecture education, examines an important factor such as student quota and its effects on the quality of education, and at the same time examines the basis of interior architecture education. Thus, the processes of knowledge transfer and skill acquisition in education are tried to be solved by examining the interaction between student quotas and student-faculty within the framework of interior architecture programs. In this way, the effect of the student quota factor on the quality of education within the scope of interior architecture education will be seen. In this context, the foundations of instructor-student communication based on the master-apprentice relationship in the execution of application courses, which are a part of education, were investigated. In order to examine interior architecture education in Turkey, the document analysis method, one of the qualitative methods, was preferred. Document analysis is a method defined as "a systematic process of examining or evaluating both printed and electronic (computer-based and internet-based) documents" (Bowen, 2009, p.27). With this method, student quotas in interior architecture departments in Turkey and data on the number of teaching staff in these departments were accessed. Today, 'interior architecture' as a term and concept is defined in different ways in various sources and works. In the Encyclopedic Dictionary of Architecture, interior architecture is defined as "The profession and art of designing and realizing the interior finishing, equipment and furniture works of a building." (Hasol, 2002, p.218). However, considering that this definition was made under the conditions of that day, the profession of interior

architecture, which has started to have a broader content day by day, has also reached a richness in conceptual terms. Gör (1997, p.88-89) defines the concept of interior architecture as "the function of designing the interior spaces of buildings in line with the project and making them functional and leveled by making applications, the function of establishing furniture and space relations of people and the field of occupation of the interior architect who can achieve these works". "At the same time, it is the act of organizing and regularizing structural interior spaces." According to Kaptan (2013, p.50), who emphasizes that every new interior space designed is considered as a whole with both material and spiritual values, interior architecture is defined as a design field based on practice, where the user-space-function relationship is constructed by the interior architect within the framework of a certain general idea (concept). In parallel with this definition, Kaçar (1998, p.56) defines interior architecture in detail and clearly with his approach in the definition of "It is a profession that deals with the practical, aesthetic, symbolic and functional aspects of the spaces determined to meet the needs of people and designs interior spaces in accordance with the physical and spiritual characteristics and actions of people."

According to Piotrowski (2001, p.26), interior architecture education is rooted in fine arts, home economics and architecture. Interior architecture education programs are defined as multidisciplinary programs that carry the traces of these three fields. Although the origin of interior design dates back to ancient times, it is known that the beginning of interior decoration education, as it was called at the time, was in the 20th century. At the same time, it is known that the first school offering interior decoration courses was founded in 1904 by Frank Alvah Parsons under the name of Parsons School of Design at the New York School of Applied and Fine Arts (Özsavaş & Kaptan 2018, p.440). Institutions providing similar course-level education continued to provide education under the name of interior decoration until the second quarter of the 20th century. After World War II, while vocational education was emphasized, academics in the field of art and design began to come to the fore. It is possible to say that these academies, which started at the course level, especially in Europe, continued their educational development under the influence of two basic movements. The first of these is the movement in which the profession of architecture began to be seen as an art with the influence of the French 'Ecole des Beaux-Art' (Nutter, 2001, p.26). The second important movement is the 'Bauhaus' movement, which advocates a more technical, form and practice-based approach unlike the Ecole des Beaux-Art. These two movements, which constitute the foundations of today's art and design education, have restructured many academic education programs. These two art and design approaches have also had an impact on the regulations within the scope of interior architecture education in Turkey. The first interior

architecture education in Turkey started in 1925 under the directorship of Osman Hamdi Bey at the Mekteb-i Sanayi-i Nefise-i Şahane (State Academy of Fine Arts), now known as Mimar Sinan Fine Arts University, Internal Tezyinat Workshop (Fitoz, 2015, p.4123). This school was influenced by the program of the School of Fine Arts (Ecole des Beaux-Arts) established in Paris. Especially in workshops that provide four-year vocational education, interior space education was officially started to be given for the first time. In addition, the Department of Furniture and Interior Architecture was established at the School of Fine Arts, now known as Marmara University, which started education in 1957. This school adopted an educational approach based on the Bauhaus school (Özsavaş & Kaptan 2018, p.441). According to the data obtained as a result of the research, the total number of quotas for Turkish programs in universities providing interior architecture and interior architecture and environmental design education in Turkey is 4,006, while the total number of quotas for English programs is 293. It was observed that the university that allocated the highest number of quotas for Turkish programs was Istanbul Medipol University, with 180 quotas, and the university that allocated the highest number of quotas for English programs was Bahçeşehir University, with 94 quotas. However, contradicting these data, according to the number of faculty members, the university with the highest number of faculty members is Mimar Sinan Fine Arts University, with 22 faculty members, while the universities with the lowest number of faculty members are Beykoz University and Yalova University with a total of 3 faculty members. The number of student quotas varies in a wide range from 15 to 180, excluding universities that do not open quotas. The number of teaching staff also varies between 3 and 22. In general, there is a positive correlation between the number of student quotas and the number of teaching staff. The ratio of the number of students to the number of teaching staff ranges from 2.82 at Mimar Sinan Fine Arts University to 22.50 at Istanbul Gelisim University, which shows that the student/faculty ratio in some programs is much larger than in others. According to the data, public universities generally have lower student quotas and higher student/faculty ratios than foundation universities. Since the study identified the irregular increase in student numbers due to quotas as a major factor leading to difficulties in providing high-quality education, it was concluded that the number of faculty members should be increased. The student/faculty ratio should grow in order for interior architecture departments to provide the necessary resources, maintain effective faculty-student communication, and ultimately improve the overall educational experience for students in this field."